

втілити їх у життя та отримати гонорар. Добре було б поновити в професійній підготовці інженерів такий метод навчання, як метод проектів, що полягає у виявленні винахідницьких здібностей студентів. Також важливе значення у розвитку творчої уяви відіграють гуманітарні дисципліни, які мобілізують усі без винятку творчі сили особистості. Тому добре було б скорегувати навчальне навантаження у вищих навчальних закладах на користь цих дисциплін.

О.М. Харламова

СТРАТЕГІЧНЕ КЕРУВАННЯ ЯКІСТЮ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ВИШІ

Аналіз досліджень показав, що якість професійної підготовки фахівців у вишах необхідно розглядати як здатність освітньої системи задовольняти, з одного боку, запити ринку праці у відповідних фахівцях і рівні їхньої кваліфікації, а з іншого боку - потреби особистості в одержанні конкурентоспроможних знань і вмінь. У цих умовах необхідний механізм визначення цілей і завдань освіти, визначення принципів і закономірностей розвитку й функціонування вишу в новому режимі, обґрунтування організаційних, соціально-економічних і змістовних інновацій як у самому освітньому процесі, так і в керуванні ним, що спричиняє затребуваність у фундаментальних дослідженнях в галузі керування освітніми системами в сполученні із прикладними розробками.

Однак у рамках формованої теорії існує комплекс об'єктивних проблем і протиріч, що утрудняють випереджальний розвиток освіти в сучасних умовах. Це протиріччя між:

- соціально обумовленими вимогами до якості професійної підготовки випускників вишу, до випереджального характеру вузівської практики й недостатністю системного науково обґрунтованого керування даною якістю;
- потребами суспільства, зацікавленого в підвищенні якості підготовки фахівців, і відсутністю механізмів проектування й впровадження новітніх освітніх систем, реалізації системи керування якістю підготовки фахівців у вишах;
- запитами виробництва, що вимагає фахівців різних кваліфікаційних рівнів, і відсутністю механізмів формування змісту освіти як реакції на інноваційні зміни в науці, техніці й виробництві;
- потребами й інтересами особистості, розвитком її освіченості як фактора соціального престижу й недостатньою мотивацією умов одержання кваліфікації в інтелектуальній або виробничій сфері й фінансовому забезпеченні.

Нові міждисциплінарні освітні завдання, обумовлені даними протиріччями, породжують необхідність дослідження сучасних підходів до формулювання конкурентних стратегій вишів, удосконалювання організації освітнього процесу, розробки заходів, спрямованих на підвищення актуальності на ринку праці освітніх послуг вишів, а в цілому зміна в способах керування вишом, переосмислення ролі й місії вишів, вироблення нових підходів і пріоритетів розвитку. У цьому зв'язку освітні системи й супутні їм педагогічні явища (цілі й завдання освіти, технології й методи навчання, дидактичні процеси, процеси керування й ін.) мають потребу в значному розширенні дослідницьких методів і способів стратегічного керування освітою.

М.Є. Целуйко

НАПРЯМИ І ЗАСОБИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Дистанційне навчання – новий засіб реалізації процесу навчання, в основу якого покладено використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій, що дають змогу навчатися на відстані без особистого безпосереднього контакту між викладачем та учнем. Завдяки цьому навчатися можуть всі: діти, студенти, фахівці, люди похилого віку, особи з особливими потребами у тому числі мешканці районів, що не мають у своєму розташуванні установ денної форми навчання. Дистанційні методи освіти виявляються прийнятними також для таких соціальних груп, які не мають або втратили постійне місце проживання, ведуть кочовий спосіб життя або змушені бути переселенцями. Вони самі обирають час та місце для дистанційного навчання.

Дистанційне навчання – це термін, який використовують стосовно широкого спектра освітніх програм, починаючи від курсів підвищення кваліфікації, що не мають акредитації (наприклад, у внутрішньокорпоративних системах підвищення кваліфікації співробітників, що дає економію часу й витрат на залучення співробітників до єдиної системи знань) та закінчуючи акредитованими програмами початкової, середньої, вищої формалізованої й неформалізованої освіти й професійної підготовки широкого кола населення.

Для того, щоб забезпечити ефективну взаємодію, при дистанційному навчанні використовують цілий набір інструментів, поміж яких інтерактивні комп'ютерні програми, Інтернет, електронна пошта, телефон, факс і звичайна пошта.

Дистанційне навчання через Інтернет поєднує самостійне засвоєння матеріалу дистанційного курсу, перевірку власних знань за допомогою тестів та інших завдань, а також активне спілкування з викладачем. Спілкування з ним може відбуватися в онлайн- та офлайн-режимі – на